

ДЪЛЪ ВТОРЫЙ.

Господинъ Ж..., като пресѣдѣ нѣколко дни у пріятеля си, върнѣся назадъ въ С... и въ сѣботѣ вечеръ-тъ стигнѣ до малинкѣ-тѣ гостиницѣ, отъ коѣто остаяхѣ още двѣ или три мили до село-то, въ което живѣяше овчяръ-тъ; той въ день Недѣленъ никога не пѣтуваше безъ крайнѣ нуждѣ. На другый день заранъ-тѣ отыде въ црѣквѣ, а послѣ, като позахапнѣ, трѣгнѣ да трѣси на овчяря колыбѣ-тѣ. Той избра за посѣщеніе Недѣленъ день, зачтото ся надѣяше да найде овчяря дома между челядь-тѣ му. Г-ну Ж... ся искаше да види, какъ тойзи чловѣкъ, на видѣ толкосъ благочестивъ, провожда Святѣ Недѣлѣ. Трѣбва да сѣдимъ за люди-ты не по думы-ты, а по живота имъ.

Като изминѣ нѣколко мѣсто по пріятный пѣтъ, приближи до колыбѣ-тѣ, коѣто той позна отъ хра-стѣе-то, между които ся тя находяше, и отъ развале-ный ѣ каминь. Нему ся искаше да влѣзе ненадѣино; затова като повристъни дебешкымъ, запрѣся. Врата-та были откренѣжты: той видѣ овчяря, който въ празднично-то си облѣкло имаше препочтенный видѣ; жена му и множество дѣца бяхѣ събраны около ма-линкѣ трапезѣ, покритѣ съ чистѣ, ако немножко и де-беличякъ, месалъ. На неѣ стояше голѣмо блюдо съ брѣбой, прѣстена стомна съ водѣ и рѣзенъ отъ рѣженъ хлѣбъ. Жена-та и дѣца-та стояхѣ въ благоговѣино